

— ligesom i 1962-loven om nukleare anlæg
 — i lovforslagets § 2, stk. 2, fastslået, at de nødvendige tilladelser ikke må meddeles „hvor det skønnes betænkeligt af hensyn til sikkerheden eller andre væsentlige almene interesser“. Denne bestemmelse giver hjemmel til for myndighederne under behandling af de af lovforslaget omfattede sager og i det hele i bedømmelsen af virksomheden på de pågældende anlæg m. v. at foretage vurderinger og skride ind i alle forhold, der af myndighederne skønnes at måtte reguleres (ændres) for at bringe dem i overensstemmelse med det overordnede krav om størst mulig sikkerhed.

Rent principielt kunne der i loven også optages andre generelle krav til den nukleare sikkerhed, og som eksempler på forhold, der kunne tænkes reguleret herved, kan nævnes:

- befolkningens og personalets udsættelse for ioniserende stråling, herunder udslip af radioaktive stoffer fra anlæg
- principper vedrørende den sikkerhedsmæssige udformning af anlæg, f. eks. vedrørende beskyttelse mod påvirkninger udefra
- konstruktionsprincipper for sikkerhedsudstyr
- principper vedrørende foranstaltninger til sikring af kvalitet under nukleare anlægs bygning og drift
- ansøgers organisation for bygning og drift af anlæg
- principper for tilrettelæggelse af beredskab
- principper for rutinemæssig overvågning af, at anlægget ikke belaster omgivelser (omgængskontrol).

De nævnte eksempler omfattes alle af den generelle sikkerhedsbestemmelse i § 2, stk. 2, men forudsætter en nærmere udformning i detaljer, i første række til brug for ansøgere. Lovforslagets § 4, stk. 2, forudsætter da også, at undervisningsministeren i forhandling med miljøministeren giver regler for ansøgningers indhold og omfang, og at undervisningsministeren fastsætter generelle krav til den nukleare sikkerhed og overlader til AÆK og sundhedsstyrelsen at give nærmere detaljerede forskrifter vedrørende de generelle krav.

Når lovforslaget ikke i teksten optager andre generelle sikkerhedskrav end den

nævnte i § 2, stk. 2, skyldes det i høj grad ønsket om at tilgodese myndighedernes interesse i løbende at kunne ajourføre, ændre, stramme m. v. alle sikkerhedsforskrifter under hensyntagen til erfaringer i udlandet og driftserfaringer ved danske værker. Dette hensyn vil kun med vanskelighed kunne imødekommes, dersom lovtæksten indeholdt formuleringer om sikkerhedshensyn af mere konkret art, og holdt i mere almene vendinger vil formuleringer af de i eksemplerne nævnte sikkerhedshensyn så vidt ses ikke indeholde noget, som ikke allerede er omfattet af forslaget § 2, stk. 2.

Ifølge de for AÆK foreliggende oplysninger indeholder tilsvarende lovgivning i udlandet ligeledes kun generelle sikkerhedsregler af overordnet karakter, jfr. f.eks. den svenske tilsvarende lov, der fastslår, at tilladelse kun gives på betingelser, der garanterer den nationale sikkerhed og offentlighedens beskyttelse.

Øvrige krav til den nukleare sikkerhed af mere eller mindre generel karakter gives i form af bekendtgørelser, regulativer og lignende forskrifter, der naturligvis er lige så bindende som den til grund liggende lov, men som har den fordel, at de løbende kan justeres af de myndigheder, der er ansvarlige for sikkerheden.

Spørgsmål 12 ad § 4:

Udvalget udbeder sig en angivelse af, på hvilket grundlag gebyret tænkes fastsat. Kan det på nuværende tidspunkt angives, i hvilken størrelsesorden beløbet bliver? Af bemærkningerne til lovforslaget, side 4, fremgår, at ministeren vil lade de nødvendige personaleudvidelser foretage uden for de eksisterende rammer. Vil ministeren ændre disse bemærkninger, således at sikkerhedsmyndighedernes behandling af ansøgninger og udøvelse af tilsyn kan ske inden for de eksisterende rammer?

Svar:

I grundlaget for beregningen af gebyret, som ansøger skal betale, indgår de skønnede udgifter ved myndighedernes behandling af ansøgninger om tilladelse til etablering og drift af atomkraftværker i Danmark, og udgangspunktet er, at disse udgifter skal dækkes fuldt ud af gebyret.

De pågældende myndigheder er atom-